

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **Ing. K. C.**, proti žalované **Policii České republiky – policejnímu prezidentovi** se sídlem Strojnická 27, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. PPR-23513-10/ČJ-2011-99KP ze dne 5. 4. 2012, ve věci propuštění ze služebního poměru,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované č. j. PPR-23513-10/ČJ-2011-99KP ze dne 5. 4. 2012 se **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je **p o v i n n a** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 022,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované č. j. PPR-23513-10/ČJ-2011-99KP ze dne 5. 4. 2012, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ve věcech služebního poměru č. RŘMSK-KA-1567/2011 ze dne 21. 11. 2011, jímž byl žalobce propuštěn ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky pro porušení služebního slibu tím, že se dopustil zavrženíhodného jednání, které má znaky trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky.

Žalobce namítal, že v řízení nebylo prokázáno, že by se dopustil jednání majícího znaky trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky. Mezi formální znaky tohoto trestného činu patří stav vylučující způsobilost. Takovýto stav dle ustálené judikatury odpovídá hladině alkoholu v krvi minimálně 1 g / 1 kg. Žalobce namítal, že se žalovaná vůbec nevypořádala s jeho tvrzením, že hladina alkoholu v době dopravní nehody se dle znaleckého posudku mohla pohybovat v rozmezí 0,75 – 0,80 g / 1 kg alkoholu, pokud by se skutkově vycházelo z doby konzumace alkoholu tvrzené žalobcem v rozmezí cca 23:10 do 23:30 hod. Žalovaná nezdůvodnila dostatečně, proč se přiklonila k jiné časové variantě. Za situace, kdy žalovaná měla pochybnosti o přesném časovém určení konzumace alkoholu, měla dle zásady *in dubio pro reo* vycházet ze skutkové varianty pro žalobce nejpříznivější. Dále žalobce namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno po uplynutí devadesátidenní lhůty stanovené v § 190 odst. 8 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SluZ“).

Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí. Měla za to, že služební funkcionáři zjistili stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozhodnutích zdůvodnili, proč vycházeli ze skutkové varianty hladiny 1,35 – 1,65 g / kg alkoholu v krvi u žalobce a proč vyhodnotili žalobcovo tvrzení o požívání alkoholu až od 23:10 do 23:30 hod. jako účelové.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím ředitele Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ve věcech služebního poměru č. RŘMSK-KA-1567/2011 ze dne 21. 11. 2011 byl žalobce propuštěn ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky pro porušení služebního slibu tím, že se dopustil zavrženíhodného jednání, které má znaky trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky. Toto jednání spočívalo v tom, že dne 7. 10. 2011 kolem 23:43 hod. řídil své motorové vozidlo tov. zn. Škoda Felicia, RZ X, v obci Karviná, přičemž vjel mimo komunikaci, kde narazil levou přední částí do dalšího zaparkovaného osobního motorového vozidla, čímž vznikla hmotná škoda na vozidlech; ke zranění osob

nedošlo. Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí odvolání. V něm tvrdil, že nebylo prokázáno, že by řídil automobil ve stavu vylučujícím způsobilost, neboť dle pro něj nejpříznivější varianty uvedené ve znaleckém posudku byla pravděpodobná hladina alkoholu v krvi stanovena na hodnotu 0,6 – 0,8 g / kg. V podání ze dne 23. 2. 2012 žalobce dále doplnil své odvolání a uvedl, že v úředním záznamu o kontrole řidiče, sepsaném policisty bezprostředně po dopravní nehodě, je uveden čas požívání alkoholických nápojů od 20:00 do 22:30 hod. Tento údaj však byl dle žalobce nepravdivý, vyplynul patrně ze šoku a špatného psychického stavu, v němž byl žalobce po nehodě. To, že v okamžiku nehody nebyl žalobce ve stavu vylučujícím způsobilost, dokládají i výpovědi svědků a záznamy policistů a lékaře o jeho chování po nehodě, kdy nebyly podstatně sníženy jeho duševní, smyslové a jemné pohybové funkce. Napadeným rozhodnutím bylo odvolání zamítnuto. Žalovaná uvedla, že pokud dle ustálené judikatury dosáhne hladina alkoholu 1 g / 1 kg, je pachatel bez dalšího pokládán za osobu ve stavu vylučujícím způsobilost; je-li hladina nižší, je třeba dokazovat, nakolik byly schopnosti vykonávat bezpečně řízení vozidla sníženy a zda dosáhly stavu vylučujícího způsobilost. Odvolací orgán doplnil dokazování o znalecký posudek, nicméně vycházel z varianty, že žalobce konzumoval alkohol v době od 20:00 do 20:30 hod., a měl hladinu alkoholu v krvi době nehody 1,35 – 1,65 g / kg. Za stěžejní důkaz pro svůj skutkový závěr vzal úřední záznam o kontrole řidiče ve spojitosti se svědeckou výpovědí pprap. H. W. Pokud žalobce později uváděl jiné časové období než jaké uvedl bezprostředně po nehodě, měla to žalovaná za účelové tvrzení, jímž se snažil posunout dobu požívání alkoholu tak, aby posunul bod kulminace hladiny alkoholu v krvi za čas dopravní nehody.

Pokud se týče žalobcovy procesní námitky, že napadené rozhodnutí bylo vydáno po uplynutí devadesátidenní lhůty stanovené v § 190 odst. 8 SluZ, pak tato námitka je nedůvodná. Správními soudy bylo opakovaně judikováno, že tato lhůta má pořádkový charakter, a její nedodržení nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 6 Ads 31/2012-22 ze dne 28. března 2012, „[u]stanovení § 190 odst. 8 zákona o služebním poměru sice stanoví maximální lhůtu pro odvolací řízení, [...] na druhou stranu zákon o služebním poměru nestanoví pro případ překročení této lhůty žádnou sankci pro správní orgán např. v podobě zániku určitého práva, nebo nutnosti vyhovět odvolání, jak dovozuje stěžovatel. Jedná se proto o lhůtu pořádkovou. Účinný prostředek ochrany stěžovatelových veřejných subjektivních práv by v takovém případě představovala žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle ustanovení § 79 a násl. s. ř. s., nikoli žaloba proti výslednému rozhodnutí žalovaného.“

Soud však nemohl nepřisvědčit námitce žalobce týkající se nedostatečného zdůvodnění, proč se žalovaná přiklonila ke skutkové verzi pro žalobce nepříznivé, a neakceptovala verzi pro něj příznivou. Lze pochopitelně přisvědčit názoru žalované, že prvotní výpověď učiněná bezprostředně po nehodě je věrohodnější než pozdější změněná výpověď žalobce. Na druhou stranu, skutková verze prezentovaná později žalobcem není nemožná a žalobce se v podání ze dne 23. 2. 2012 dovolával svědeckých výpovědí i listin ve prospěch své verze. Žalovaná se však s těmito

důkazy nijak nevypořádala, ve svém rozhodnutí je nezhodnotila, a proto je její závěr o skutkovém stavu nepřezkoumatelný.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud napadené rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalované k dalšímu řízení. Žalovaná tak bude muset v řízení zhodnotit důkazy, a dospět na jejich základě ke skutkovému závěru, o němž nebudou důvodné pochyby. Bylo-li o skutku již rozhodnuto pravomocným rozhodnutím v trestním řízení, bude z něj vycházet (§ 180 odst. 5 SluZ).

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaná byla zavázána k úhradě důvodně vynaložených nákladů řízení procesně úspěšného žalobce. Tyto náklady spočívají dle obsahu spisu v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000,- Kč a vynaloženém poštovním ve výši 22,- Kč.

Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Krajský soud v Ostravě
dne 14. srpna 2014

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu